

7. Trygd.

Trygd skal fortrinnsvis tas i norske selskaper, hvis disse byr likeså gode vilkår som utenlandske.

8. Kraftavståelse.

Selskapet plikter å avstå inntil 10 pst. av den leide kraft til de kommuner som Kongen bestemmer — derunder også fylkeskommuner.

Kraften leveres til samme pris og på samme vilkår som etter leiekontrakten gjelder for selskapet og kan forlanges tatt ut etter bestemmelse av departementet enten i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnett, hva enten dette tilhører selskapet eller eieren av vassfallet.

Volder uttaket av kraften økede utgifter, bæres disse av den som tar ut kraften. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lock-out må ikke skje uten samtykke av departementet.

Selskapet har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft tas ut.

Konsesjonskraft kan oppsies med 2 års varsel. Kraft som er oppsagt kan ikke senere forlanges avgitt.

9. Avgift.

Av den kraft hvorav der skal betales leie, erlegges til statskassen en årlig avgift av kr. 1 — en krone — pr. kW og til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer en årlig avgift av kr. 1 — en krone — pr. kW.

Avgiften forfaller til betaling ved årets utgang. Blir avgiften ikke betalt til forfallstid, svares 6 pst. årlig rente fra forfallsdagen.

De nærmere bestemmelser om beregningen og betalingen av avgiften fastsettes av departementet.

10. Kontroll.

Selskapet plikter å rette seg etter de bestemmelser som vedkommende departement måtte treffe til kontroll med at konsesjonsvilkårene blir holdt.

Utgiftene med kontrollen erstattes det offentlige av selskapet etter nærmere bestemmelser av departementet.

11. Overtredelse av konsesjonsvilkårene.

Overtredelse av de vilkår som er fastsatt i postene 2 og 10 medfører i tilfelle av gjen-tagelse tap av konsesjon hvis ikke forholdet blir brakt i orden etter reglene i lov av 14. desember 1917 nr. 16 §§ 31 og 32.»

Industridepartementet

tilråder:

I medhold av lov nr. 16 av 14. desember 1917 kap. IV tillates det Falconbridge Nikkelverk A/S å leie ytterligere inntil 7 000 kW fra Kristiansands Elektrisitetsverk på de betingelser som er tatt inn i Industridepartementets tilråding av 23. oktober 1953.

31. Egersund kommunale Elektrisitetsverk.

(Tillatelse til å regulere Spjodevatn og Mjåvatn m. v.)

Kgl. resol. av 23. oktober 1953.

Egersund kommunale Elektrisitetsverk fikk den 19. juli 1940 tillatelse til å regulere Nodlandsvatn, Hyttevatn, Liavatn og Kydlandsvatn i Grødemsvassdraget i Rogaland fylke. Ved kgl. resolusjon av 5. juli 1946 ble tillatelsen stadfestet og samtidig fikk elektrisitetsverket tillatelse til ytterligere regulering av de nevnte vatn.

Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet har ved brev av 19. september 1953 gitt følgende uttalelse til departementet i anledning av en søknad av 24. juli 1951 fra o.r.sakfører K. H. Schaanning på vegne av Egersund kommunale Elektrisitetsverk om tillatelse til å regulere Spjodevatn og Mjåvatn m. v. og overføre avløpet til Kydlandsvatn i Grødemsvassdraget:

«Departementet har 6. august 1951 oversendt til uttalelse søknad av 24. juli s. å. med bilag fra overrettssakfører K. H. Schaanning på vegne av Egersund kommunale Elektrisitetsverk.

Av søknaden hitsettes:

«Ved kgl. resolusjon av 6. januar 1939 fikk Egersund kommunale elektrisitetsverk i medhold av vassdragslovens § 25 tillatelse til å regulere Smievatn i Grødemsvassdraget.

Den 6. februar s. å. fikk Egersund kommunale elektrisitetsverk tillatelse av Hovedstyret for Norges Vassdrags- og elektrisitetsvesen til å bygge og drive en kraftstasjon med en 1 350 K.V.A. generator ved Grødemfossen.

Den ovenfor omhandlede reguleringstillatelse angikk hevning av Smievatn, hvorved man oppnådde et magasin på 1,1 mill. m³. Den 19. juli 1940 fikk elektrisitetsverket Administrasjonsrådets tillatelse til å regulere Nodlandsvann, Hyttevann, Liavann og Kydlandsvann i Grødemsvassdraget.

1954

1955

1956

Det som bilag til Hovedstyrets uttalelse oversendte notat fra befarings av vatna fra overing. Ragnar Bang ved Hovedstyret, datert 26. mai 1952, er sålydende:

«Driftsbestyrer Tveten ved elektrisitetsverket møtte med bil kl. 9.00 og vi bilte til utløpet av Spjodevatn. Driftsbestyreren hadde på forhånd varslet de interesserte, men ingen møtte opp. Forholdet til eierne av vassdraget fra Spjodevatn til Våvatn var ordnet ved overenskomster. Overenskomsten med Rodvelttoppsitterne er nylig innsendt til Hovedstyret, men overenskomsten med Ovendalopp-sitterne er ennå ikke innkommet. Den skal i det vesentlige være lik førstnevnte.

Roskyss til indre ende av Spjodevatn, hvorfra vi gikk langs Mjåvatn, tjern 1 og 2 til overføringssstedet. Tilbake igjen samme vei. Ved Spjodevatn var det litt bjerkeskog på østre side ved utløpet, likeså var der litt bjerkeskog på et par av holmene i vatnet. Stranden besto så vidt jeg kunne se av fjell som gjennomgående gikk bratt ned i vatnet, i fjellskortene var der sparsomt saubeite og litt myr, men tilsammen utgjør det nok noen dekar. Jeg så ingen dyrket mark ned til vatnet, men det er mulig at litt dyrket mark berøres på Egeli, som er det eneste gårdsbruk rett ved vatnet.

Terrenget var gjennomgående så goldt og øde at man skulle tro man befant seg på høyfjellet og ikke bare 130 m.o.h. og nær kysten. Ved Mjåvatn og tjernene var det ikke fullt så goldt som ved Spjodevatn.

Driftsbestyreren opplyste at Sokndal kommune stilte seg velvillig og at noen gårder der antagelig ville bli knyttet til Eigersund komm. Elektrisitetsverks linje til Rodvelt og Ovendal.

Ordføreren i Eigersund Landsokn er en av oppsitterne på Rodvelt.»

Hovedstyrets forslag til konsesjonsvilkår er sålydende:

1.

Reguleringskonsesjonen gis på ubegrenset tid.

Den kan ikke overdras.

De utførte regulerings- og overføringsanlegg eller andeler deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall nedenfor anleggene.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

For den økning av vannkraften som ved reguleringen og overføringen tilflyter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,10 pr. nat.-HK.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 1 pr. nat.-HK.

Økningen av vannkraften beregnes på

grunnlag av den økning av vassdragets lågvassføring som reguleringen antas å ville medføre utover den vassføring som har kunnet påregnes år om annet med den tidligere bestående regulering. Ved beregningen av denne økning forutsettes det at magasinene utnyttes på en sådan måte at vassføringen i lågvassperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen og overføringen innvunne økning av vannkraften, avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreter etter hvert som den ved reguleringen og overføringen innvunne vannkraft tas i bruk. Avgiftene har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

3.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 2 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 17, skal, for så vidt de ikke er fastsatt av Kongen, med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

4.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år etter at konsesjonen er gitt og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major) streik eller lockout har vært umulig å utnytte.

5.

Til anlegg og drift skal utelukkende anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgerrett.

Vedkommende myndighet kan dog tillate unntagelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig.

Såfremt ikke offentlige hensyn taler derimot kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har hatt fast bopel her i riket i det siste år.

6.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene anvende norske varer for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at der er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for be-

stillingen — samt til en pris som ikke med mere enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er der adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer når særlige hensyn gjør det påkrevd.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegges konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten — pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

7.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske. Vedkommende departement kan dispensere fra denne bestemmelse når særlige hensyn foreligger.

8.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller pålegges noen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmaterialer). Verktøy og andre arbeidsredskaper som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges, og da bare med sin virkelige verdi beregnet etter hva de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almennyttig øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anleggene.

9.

Konsesjonæren er forpliktet til når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet be-

stemmer å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige legehjelp og å holde et for øyemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

10.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller husleid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

Bestemmelsene i annet ledd får ikke anvendelse på leieforholdet mellom konsesjonær og arbeider når § 38 i lov om husleie av 16. juni 1939 gjelder i kommunen og leieforholdet er beskyttet gjennom oppsiingsreglene i nevnte paragraf.

11.

Konsesjonæren er i mangel av minnelig overenskomst med oppsitterne på Kydland forpliktet til å bygge bru for kreaturer og hestekjørerøy på passende sted over kanalen mellom Spjodevatn og Mjåvatn, over overføringskanalen til Kråkevatn og over bekken fra dette til Kydlandsvatn.

Konsesjonæren er videre forpliktet til i den utstrekning som fylkesvegstyret bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veger og bruer, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. Veger og bruer som konsesjonæren anlegger skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten, for så vidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anleggene.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til etter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende forsorgskommune dens utgifter til forsorgsunderstøttelse av de ved anleggene ansatte arbeidere og deres familier.

13.

Til vedlikehold av fiskebestanden i vassdraget skal konsesjonæren være forpliktet til årlig å sette ut yngel og/eller settefisk etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Hvis departementet finner det nødvendig med års mellomrom å la foreta fiskeribiologiske undersøkelser av de områder som berøres av reguleringen og overføringen plikter konsesjonæren å bære omkostningene hermed.

Om departementet forlanger det plikter konsesjonæren etter nærmere bestemmelse av departementet å anbringe varegrinder foran alle tappeluker i den årstid det ikke er fare for isdannelse på gitrene.

Konsesjonæren plikter å ryddiggjøre de arealer som blir demmet ned.

14.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende regulerings- og overføringsanleggene, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt driftsmessig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggenes eier.

15.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen på forhånd utferdiger. En norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

Før så vidt dammene manøvreres i strid med reglementet kan konsesjonshaveren pålegges en tvangsmulkt til statskassen av inntil kr. 500 for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

16.

Anleggenes eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser, som i det offentlige interesse finnes påkrevd, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte reguleringsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anleggene skal tilstilles Norges Geografiske Oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

17.

De vassfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen og overføringen innvunne driftsvann er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner, som departementet bestemmer, etter hvert som utbygging skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vassfall innvunne økning av kraften (beregnet som angitt i post 2). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Når 30 år er forløpet fra konsesjonens meddelelse kan de kommuner hvis interesse berøres av reguleringen og overføringen uansett den ovenfor betingede prosent for kraftavgivelse og uten hinder av den foran fastsatte begrensning med Kongens samtykke etter hvert som kraft blir ledig kreve avgitt fra de av vassdragets vassfall der tilhører norske kommuner ytterligere kraft såvidt fornødent til å dekke deres eget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk eller småindustri.

Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelser i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnett, hva enten ledningene tilhører anleggenes eier eller andre. Forårsaker kraftens uttagelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten dette er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres etter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 pst. rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 pst. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høy fordi bare en mindre del av den kraft vassfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog kraften istedet forlanges avgitt etter en maksimalpris som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom vedkommende departement og konsesjonæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan såvel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5. år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledning til noen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

18.

Det påhviler konsesjonshaveren i den utstrekning hvori dette kan skje uten særlige vanskeligheter og utgifter, å unngå ødeleggelse av plante- og dyrearter, geologiske og mineralogiske dannelser samt i det hele naturforekomster og steder som antas å ha vitenskapelig eller historisk betydning.

Hvis sådan ødeleggelse som følge av arbeidenes fremme i henhold til foranstående ikke kan unngås, skal Landsforeningen for naturfredning i Norge i betimelig tid på forhånd underrettes om saken.

Konsesjonshaveren plikter ved planleggingen og utførelsen av anlegget i den utstrekning det er mulig uten uforholdsmessige omkostninger å dra omsorg for at det ferdige anlegg virker minst mulig skjemmende i terrenget.

Om disse bestemmelser gis vedkommende ingeniører eller arbeidsledere fornøden meddelelse.

19.

Anleggenes eier underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelse av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av anleggenes eier etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

20.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.»

Hovedstyrets forslag til manøvreringsreglement er sålydende:

«1.

Reguleringsgrensene er:

Øvre	kote 137,5
Nedre	» 131,5
Reguleringshøyde	6,0

Reguleringsgrensene skal betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

2.

Det skal ved manøvreringen has for øye at de tidligere flomvannstander i Kydlandsvatn, Smievatn og Svåvatn så vidt mulig ikke forhøyes og at den tidligere flomvassføring i Grødemsvassdraget så vidt mulig ikke forøkes. For øvrig foregår vannslippingen etter Egersund komm. Elektrisitetsverks behov.

3.

Det skal påses at flomløpet ikke hindres av is eller lignende samt at dammene til enhver tid er i god stand.

Det føres protokoll over avleste vannstander samt observeres og noteres, om det forlanges, regnmengder, temperatur m. v. Av denne protokoll sendes ved hver måneds utgang avskrift til Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

4.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger som godtas av vedkommende departement.

5.

Mulig tvist om dette reglements forståelse avgjøres med bindende virkning av vedkommende departement.

6.

Forandringer i dette reglement kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.»

Departementet skal bemerke:

Som det fremgår skal Spjodevatn og Mjåvatn oppdemmes og reguleres 6 m mellom kotene 137,5 og 131,5 og avløpet føres via Kråkevatn til Kydlandsvatn for å kunne nyttiggjøres i Egersund kommunale Elektrisitetsverks kraftstasjoner i Grødemfoss og Honnefoss i Grødemsvassdraget. Spjodevatn har nå avløp til en annen gren av vassdraget som munner ut i Svåvatn nederst i Grødemsvassdraget, mens Mjåvatn tilhører Sokndalsvassdraget.

Kraftøkingen er av Hovedstyret beregnet til ca. 570 nat.-HK i Grødemfoss og ca. 330 nat.-HK i Honnefoss, tilsammen ca. 900 nat.-HK.

Departementet antar med Hovedstyret at det til reguleringen og overføringen vil trenge konsesjon etter reguleringsloven av 14. desember 1917.

1954

1955

1956

Skadene og ulempene ved reguleringen antas vesentlig å bestå i neddemming av ca. 165 dekar snaufjell og ca. 480 dekar lynghei og myr med noe bjerkeskog langs vatna, og videre forsumping av mark som ligger nær til øvre reguleringsgrense. Traktene nyttes nå til sauebeite. En del av myrstrekningene er dyrkbare.

Videre må en regne med skade på fisket og ulemper for ferdselen over vatna m. v.

På grunn av overføringen av Spjodevatn vil to små, private elektrisitetsverk i vassdraget nedenfor måtte nedlegges. Søkeren har inngått overenskomst med eierne om innløsning av disse to elektrisitetsverk. Videre vil utmarken på gården Kydland bli oppdelt, og atkomsten mellom de enkelte deler vanskeligjøres.

Overføringen av Mjåvatn vil medføre et samlet krafttap på ca. 42 nat.-HK i Vestlandske Vassdrags- og Kraftselskaps kraftanlegg i Sokndalsvassdraget. Med dette kraftanlegg har søkeren også ordnet seg i minnelighet. Videre antas det å bli voldt ulemper for ferdselen og fisket og ved at elva fra Mjåvatn til Fossevatn ikke lenger vil tjene som naturlig gjerde.

Omkostningsoverslag av januar 1952 for regulerings- og overføringsanleggene lyder på kr. 381 000.

Departementet antar med Hovedstyret at de rettigheter som berøres av den søkte overføring, og hvis innehavere ikke har samtykket, må anses for å være av liten betydning i og for seg, og at vilkåret etter reguleringslovens § 8 pkt. 2 således er til stede for å tillate overføringen. Videre antar departementet at skaden og ulempen ved reguleringen og overføringen må anses for å være av mindre betydning sammenlignet med fordelene, idet en også har tatt i betraktning omkostningene, og at vilkåret etter lovens § 8 pkt. 1 således er tilstede for å tillate den søkte regulering og overføring.

Departementet vil anbefale tillatelsen gitt, og på de av Hovedstyret foreslåtte vilkår.

Departementet er enig med Hovedstyret i at det etter loven ikke er adgang til i forbindelse med konsesjonen å pålegge Egersund kommunale Elektrisitetsverk å yte skadeserstatning til oppsitterne på Kydland i form av elektrisk strøm, slik som disse har krevd med støtte av Eigersund herred.

Det samme gjelder spørsmålet om levering av strøm fra Egersund kommunale Elektrisitetsverk til en del oppsittere ved Grødemvassdraget. Dette spørsmål var oppe også i forbindelse med reguleringskonsesjonen av 5. juli 1946 og Egersund kommunale Elektrisitetsverk er fremdeles villig til å levere den

strøm disse oppsittere trenger fra sin kraftstasjon, men Egersund og Eigersund elektrisitetsverker er ikke blitt enig om vilkårene. Dersom konsesjon blir gitt, vil departementet henstille til de to elektrisitetsverker å komme til enighet om hvem som skal bygge og drive de nødvendige høy- og lavspentlinjer for fremføring av strømmen til disse oppsittere og om vilkårene for øvrig.

Med hensyn til de foreslåtte konsesjonsvilkår bemerkes:

Post 2.

Departementet er enig i at avgiften til kommuner etter forholdene settes til kr. 1 pr. nat.-HK, hvilket er noe høyere enn i elektrisitetsverkets tidligere reguleringskonsesjoner, og at avgiften til staten settes til kr. 0,10 pr. nat.-HK, som i de tidligere konsesjoner i vassdraget.

Post 11.

Det er foreslått betinget plikt for konsesjonæren til i mangel av minnelig ordning med oppsitterne på Kydland å bygge en bru for kreaturer og hestekjøretøy over kanalen mellom Spjodevatn og Mjåvatn, over overføringskanalen til Kråkevatn og over bekken fra dette til Kydlandsvatn.

Post 13.

Det er foreslått bestemmelser om opphjelp av fisket i vassdraget i det vesentlige i samsvar med forslaget fra Fiskeriinspektøren. Videre er foreslått vilkår om plikt for konsesjonæren til å ryddiggjøre de arealer som demmes ned.

For øvrig er vilkårene i det vesentlige de samme som for Egersund kommunale Elektrisitetsverks konsesjon av 5. juli 1946 på ytterligere regulering av Nodlandsvatn m. fl. vatn i Grødemvassdraget.

En vil videre rå til at det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringen og overføringen i samsvar med Hovedstyrets forslag som gjeldende inntil videre.

Industridepartementet

tilrår:

1. Egersund kommunale Elektrisitetsverk tillates i medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917 å regulere Spjodevatn og Mjåvatn m. v. og føre avløpet over til Kydlandsvatn i Grødemvassdraget i Rogaland fylke, — i det vesentlige i samsvar med søknad av 24. juli 1951 fra o.r.sakfører K. H. Schaanning og dermed fremlagt plan.

Tillatelsen gis på de vilkår som er tatt inn i Industridepartementets tilråding av 23. oktober 1953.

2. Det fastsettes som gjeldende inntil videre manøvreringsreglement for reguleringen og overføringen i samsvar med det forslag som er tatt inn i Industridepartementets nevnte tilråding.

32. Elektrokemisk A/S.

(Overdragelse av kraftleiekonsesjon meddelt A/S Skorovas Gruber 19. november 1942.)

Departementets avgjørelse 2. november 1953.

I medhold av lov nr. 16 av 14. desember 1917 kap. IV og bemyndigelse gitt ved kgl. resolusjon 22. april 1949 overdras den kraftleiekonsesjon som ble meddelt A/S Skorovas Gruber 19. november 1942, stadfestet ved kgl. resolusjon 11. april 1947, til Elektrokemisk A/S på uforandrede vilkår.

33. Varanger Kraftlag A/L.

(Tillatelse til å foreta en regulering av Fuglevatn i Duddoelv, Garsjø og Kjerringvatn i Neidenvassdraget m.v.)

Kgl. resol. av 6. november 1953.

Fylkesmannen i Finnmark søkte 19. mai 1948 på vegne av Varanger Kraftlag A/L om tillatelse til å regulere Duddoelvassdraget i Nesseby herred og Garsjøvassdraget i Sør-Varanger herred, Finnmark fylke, i den hensikt å nytte vannføringen i vassdragene til drift av kraftverk i Gandvik ved Varangerfjorden.

Søknaden har blitt stillet i bero i påvente av at kraftlaget skulle skaffe seg disposisjonsrett over vassdragene og at en skulle komme til en overenskomst med den finske regjering i anledning av at reguleringen ville medføre at vannføringen i Neidenelven — i Finnland på en strekning av ca. 4 km — ville minke noe.

Mellom Varanger Kraftlag A/L og Finnmark Jordsalgskommisjon ble det 16. juni 1950 etter anbefaling av dette departement inngått kontrakt, hvorefter Kraftlaget for et tidsrom av 50 år fikk leie Duddoelven fra Fuglevann til sjøen, Fuglevann i reguleringsøyemed, Kjerringvann og Garsjøen i Neidenvassdraget for overføring til Duddoelvass nedbørfelt med regulering i Garsjøen, under

forutsetning av at den finske regjering ga sitt samtykke for så vidt angikk virkningene i Neidenvassdraget på finsk område, og på nærmere i kontrakten angitte vilkår. Kontrakten er approbert av Landbruksdepartementet 26. s. m.

Den norske og den finske regjering inngikk 25. april 1951 en overenskomst, hvorefter den finske regjering ikke reiser noen innvending mot reguleringene og overføringene. Den norske regjering påtok seg på sin side — for å oppveie de mulige ulemper som reguleringene og overføringene kunne tenkes å ville volde for oppsitterne langs Neidenvassdraget — å sørge for å lette laksens gang forbi Skoltefossen i Neidenelva og å godtgjøre den finske regjering for det tap i vannkraft som overenskomsten kunne forårsake m. v. kr. 15 000.

I anledning av søknaden har Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetssvesenet 22. oktober 1953 avgitt følgende uttalelse:

«Departementet har 28. mai 1948 oversendt til uttalelse følgende søknad datert 19. s. m. fra Fylkesmannen i Finnmark:

«På vegne av Varanger kraftlag søker jeg herved om tillatelse for laget til å regulere Duddoelvassdraget i Nesseby herred og Garsjøvassdraget i Sør-Varanger herred, Finnmark fylke, i den hensikt å nytte vannføringen i de nevnte vassdrag til drift av et vannkraftverk i Gandvik ved Varangerfjorden.

Jeg viser i den anledning til vedlagte bilag og nedenstående redegjørelse:

Planen for utbygging av Gandvik kraftverk går i korte trekk ut på:

- a. å overføre avløpet fra Kjerringvann til Garsjøen ved hjelp av en ca. 400 meter lang tunnel som gis tverrsnitt tilstrekkelig til å avlede flomvannføringen.
- b. å overføre avløpet fra Kjerringvann og Garsjøen til Fuglevann ved hjelp av en ca. 1 200 m lang reguleringsstunnel med tverrsnitt 2×2 meter. Tunnelen legges så dypt at en oppnår en senkning på 5 meter i Garsjøen. En får da et magasin i Garsjøen som tilsvarende omlag 200 pst. av det beregnede årlige avløp fra Kjerringvann og Garsjøen tilsammen.

De nåværende elveløp fra Garsjøen vil tjene som flomoverløp.

- c. fra Fuglevann føres en ca. 1 450 meter lang kombinert drifts- og reguleringsstunnel med tverrsnitt 2×2 meter fram til en fordelingssjakt i fjellet ovenfor Gandvik og derfra anlegges en ca. 280 meter lang jernrørledning ned til Gandvik Kraftstasjon. Tunnelen fra Fuglevann legges så dypt at en oppnår 5,5 meter senkning av Fuglevann. En oppnår da et magasin i Fuglevann på omlag 120 pst. av det beregnede årlige avløp fra Fuglevann.

1954

1955

1956